

Lite mer om iakttagelser i samband med ordförandeskap och även som aktiv spelare i BK Astrio

Som liten kom jag i kontakt med BK Astrios tidigare gamla hemmaarena, Jutarums IP. Detta genom att föräldrarna besökte idrottsplatsen. Min mamma jobbade på Jutarumsskolan som lärare och min pappa var gymnastiklärare och besökte idrottsplatsen såväl i arbetet som på fritiden. På idrottsplatsen spelas inte bara fotboll, utan även friidrott och tennis kunde utövas där. Jag minns att under framförallt de första åren på 1970-talen arrangerades friidrottsgalor där inte bara Sverigeelit deltog utan det var även internationella friidrottare med som exempelvis OS-guldmedaljören i diskus från 1972 Ludvig Danêk. IFK Halmstad hade sina träningar på idrottsplatsen och Söndrums Tennisklubb hade en blomstrande tid och de fem asfaltbanorna var i princip fullbelagda på somrarna. Det var då verkligen en ”levande” idrottsplats och en samlingsplats för barn och ungdomar i Söndrum. Även HBK:s och Halmias reservlag spelade där emellanåt med spelare som ibland representerade dessa förenings A-lag. Jag tror att många uppskattade den idrottsplatsen, men för BK Astrios del blev den tyvärr för liten då storleken på föreningen medlemsantalsmässigt ökade. Därav blev det en flytt. Friidrottarna hade då också sedan lång tid lämnat och det var också något som tennisklubben hade gjort. Anläggningen var kommunal och det är även Söndrums IP. BK Astrio hyr planer och kanslilokaler. Under senare år har styrelsen haft som mål att få till en mer ”levande” Söndrums IP. Detta innebär att ytterligare lokalutrymmen behöver tillkomma, konstgräs behöver anläggas, på sikt att utöka planytan och att det skapas en mysigare inramning som får fler, framförallt barn, att vistas på idrottsplatsen inte bara i samband med egna fotbollsaktiviteter utan även annars. Möjligheterna för sådana förändringar är självfallet svårare att göra när det inte är föreningens anläggning och föreningen inte heller har ekonomiska förutsättningar att förbättra idrottsplatsen hur som helst. Vad föreningen har att förhålla sig till för att få bättre förutsättningar på idrottsplatsen är givetvis att ha en bra dialog med kommunen, men även i övrigt att via medlemmar utföra vissa byggnationer som kommunen accepterar.

Jag minns att jag som liten vid ett tillfälle deltog i en träning för yngre barn i BK Astrios regi på Jutarums IP. De som då var med var ändå några år äldre och det blev inte att jag gjorde någon ytterligare träning. Pappa var gammal friidrottare och som gymnastiklärare hade han en del friidrottsredskap hemma och jag började som liten att arrangera egna friidrottstävlingar med barn som var lite äldre. Några av dem spelade fotboll i IS Halmia och jag följde då med dem. Jag tror jag var 8 år och några av dem

var 12 år. Jag konstaterar med det att i BK Astrio har vi idag barn som börjar i fotbollsskolan som 4-5-åringar. På tidigt 70-tal var det inte så. Då bedrev föreningarna ”träningar”, men nu används termen ”utbildning” istället. Det är i sig lite av en lek med ord.

Vad gäller mitt fotbollsspel i IS Halmia så slutade jag som 10-åring och istället började jag ägna mycket tid åt tennisträning och då mestadels på asfaltsbanorna på Söndrums IP. Inomhus var det skralt med möjligheter att spela, men på somrarna blev det desto mer. Genom vistelsen på Jutarums IP blev det också att jag såg många Astriomatcher, alltifrån ungdomslag till representationslag. Mitt krut lades emellertid på tennisen och till viss del även på lite friidrott. Så här i efterhand skulle jag gärna hoppat in och tränat med jämnåriga i Astrios verksamhet. Sedermera kom jag att börja spela fotboll igen, men det är självfallet svårare att komma igång då eftersom man tappat några av de viktigaste inlärningsåren. Visst spontanspel utanför klubbregi blev det dock och det förekom nog mer på den tiden. Nu för tiden börjar ju barnen i fotbollsverksamhet tidigt och självfallet blir det då svårare för barn som börjar lite senare att komma i fas med övriga. Jag tror för egen del att det är bra för barn att testa på några olika idrotter och gärna hålla på med dessa samtidigt för att sedan kunna välja. Det är ju då viktigt att de bereds möjlighet till att göra så. Ibland kan det självfallet krocka med olika aktiviteter, men det går alltid att lösa och framtiden ligger ju framför dem. Det viktiga är att hålla intresselågan brinnande. Numera är annars fotbollsverksamheten en mer eller mindre åretruntverksamhet. Om intresset finns för utövande, så skall det självfallet kunna vara så. Dock tror jag för egen del att visst uppehåll kan vara tillgodo emellanåt.

För egen del gick det hyfsat med tennisutvecklingen och jag tog DM-titlar i min åldersklass och det skedde faktiskt också i friidrott vid skol-DM. Den här tennissatsningen var i Björn Borg-eran och det blev en riktig tennisboom i Sverige. Många föräldrar skulle matcha fram sina barn och tennisen var en sport där det förekom en del mindre föredömliga beteenden från föräldrar. En del behandlade egna barn mindre bra, men även motståndare och domare kunde få känna på en dålig behandling av vissa. Detta har ju sedermera även fotbollen fått känna av. Idrottsföreningar får generellt idag ta på sig nya uppgifter i form av bl.a. föräldrautbildning. Det ställs helt enkelt större krav i stort på föreningsverksamheten och detta då även utifrån det utökade informationssamhälle som vi lever i. Detta medför att det är ännu viktigare att fler medlemmar engagerar sig i en förening för att föreningen skall kunna prestera det som önskas ifrån medlemmarna.

Nåväl den där tennissatsningen den ledde aldrig fram till några större framgångar på nationell nivå. Å andra sidan så var konkurrensen ganska så hård. Så här i efterhand kan det konstateras att över 10 spelare som deltog i åldersklassen som jag tävlade i någon gång under karriären sedan var rankade bland de 100 bästa i världen. Jag fick nöja mig med att spela ett jämnt set var mot blivande världsettor (Mats Wilander och Stefan Edberg).

Jag hade några kompisar som spelade fotboll i Vapnö IF och jag ville börja spela lite fotboll igen vid sidan om tennisen. Därför spelade jag där ett år innan jag gick över till BK Astrio i junioråldern. I nuläget går det knappast att komma och knacka på i en förening som BK Astrio och säga att jag vill börja spela fotboll i en sådan ålder. Detta gäller även lite längre ner i åldrarna. Det finns ju dock exempel på folk som börjat förhållandvis sent, men som ändå nått långt. Alla behöver ju inte heller gå långt. Det viktiga är hela tiden att intresselågan finns. En möjlighet för de som börjar senare kan vara att ha någon form av uppsamlingsverksamhet och sedan får de som visar en stigande kurva möjlighet att flyttas över till lagverksamhet. I BK Astrio finns vissa förutsättningar för detta.

Som läsaren förstått nämner jag lite grann av vad jag själv varit med om för att i detta väva in lite frågeställningar som kan gälla rent generellt. I BK Astrio gjorde jag sedan relativt många matcher i seniorsammanhang. Jag tror det ligger på runt ca 540 st. Merparten var med reservlaget, men det blev även en del med representationslaget. Till en början kunde det ibland bli lite krockar med tennisen som jag fortfarande höll på med. Det hände några gånger att det blev seriematch i tennis och fotboll samma dag. Sägars skall då att det var B-lagsmatcher i fotboll. Det blev då både en singel, en dubbel och sedan en fotbollsmatch. Någon gång drog det ut på tiden, så jag kom för sent till fotbollen. Det kanske inte är så vanligt äldre upp i åldrarna, men som jag nämnde tidigare kan det uppstå krockar för barn som håller på med två idrotter samtidigt och det går inte att vara på mer än ett ställe samtidigt. Det behöver dock inte innebära att det inte kan utövas mer än en idrott.

Under tiden jag spelade fotboll i Astrio så studerade jag under några år i Lund, men jag försökte ändå vara med och spela så gott det gick. Sommarloven var ganska långa. Det kan konstateras att det är ett dilemma när det gäller spelare som kommer från de egna leden och som tar sig upp i representationslaget att de sedan försvinner p.g.a. studier. Det finns flera exempel på duktiga spelare som har fått sluta spela i föreningen på grund av studier på annan ort. Så är det dock och självfallet får ju då fotbollen stå tillbaka för studierna. I slutet av studietiden kunde jag vara med lite mer på grund av

uppsatsskrivning och lite andra friare studier som kunde skötas mer hemifrån. Då fick jag möjlighet att vara med när BK Astrios nuvarande tränare Mats Jingblad tog vid som tränare och då hade en bra trupp med många egna produkter. Flera av de killarna hade tränats av Mats pappa Lars-Olof och de hade stora framgångar på juniornivå. Med Mats Jingblad blev det segrar för både representationslag och reservlag i respektive högsta distriktsserie 1989. Väl där fick jag sedan göra en s.k. tingstjänstgöring på annan ort. Det blev veckopendlande och då spelade reservlaget i allsvenska reservlagsserien och mötte lag som Kalmar FF, Landskrona BOIS och Mjällby. Någon gång blev det bortamatch i Kalmar en söndag, hem till Halmstad och därefter bilresa till Karlskoga som jag jobbade i. Efter det spelade jag några år på hemmaplan innan jag efter säsongen 1997 slutade spela i BK Astrio som lite lätt överårig. Jag tyckte dock det var roligt att fortfarande spela fotboll så jag bestämde mig för att gå till Vapnö IF. Av någon märklig anledning lyckades BK Astrio då att hålla inne med att skriva på övergångshandlingar, så jag blev spelklar först efter några serieomgångar. I Vapnö IF körde jag sedan på som ännu mer överårig, men det var en rolig tid. Åldern spelade ingen roll. Jag fick i och för sig några längre skador vid några tillfällen, men det var lika härligt varje gång ett tillfrisknande hade skett och det gick att spela på. Det som beträffande det nu sagda är värt att framföra är att det går att hålla på med att spela fotboll länge under förutsättning att man är frisk. Detta på olika nivåer, men oavsett nivåerna är känslorna av att få spela med ett lag, få röra på sig och även att få vinna liknande oavsett nivå. Här är det tyvärr på det viset att det är många som slutar tidigt. Vi har i styrelsen angivit som en målsättning att så många som möjligt skall hålla på så länge som möjligt med fotbollen. Det behöver i sig inte bara vara som spelare, utan det kan vara även som ledare eller domare.

Avslutningsvis när det gäller den egna motionskarriären som fotbollsspelare så skall sägas att när jag lämnade Vapnö IF fick jag göra några ytterligare B-fighter för Astrio och det kändes bra att få dra på sig den gulsvarta tröjan som tillträd ordförande.

Nog om fotbollspelandet i BK Astrio. Istället till ordförandeskapet. Under tiden jag har varit ordförande har ju jag ingått i olika styrelsesammansättningar. Många har bidragit med ett engagemang som fört föreningen i rätt riktning. Emellanåt har en del inte visat sig ha den tid som krävts för ett styrelsedeltagande. Ingen skugga skall falla över dessa, då det just handlar om ett ideellt uppdrag. Jag har egentligen redan tidigare tackat alla som varit styrelseledamöter under min tid som ordförande för deras insatser och jag vill också göra det för ett gott samarbete! När jag tänker efter har det aldrig uppstått några egentliga missämjor inom styrelsen då jag varit ordförande. Jag har redan tidigare tackat alla andra som varit ideella under den tiden jag verkat i föreningen. Utan dessa insatser

skulle föreningen inte fungera. Tyvärr kanske detta inte påtalas tillräckligt ofta, men jag är väl medveten om vad insatserna betyder. Jag skulle kunna nämna många namn som gjort insatser för föreningen under tiden jag varit ordförande, men jag tänker nu särskilt på två som skall framhållas. De var aktiva (ej som spelare) när jag började som ordförande och de hjälper till även idag på olika vis. Jag tänker då på Peo Harrysson och Claes Sjöö. Peo hade tidigare under en tid varit anställd i föreningen för att sedan rent ideellt stå för den löpande bokföringen och förekommande betalningar. Claes satt i styrelsen och lade ned många timmar på Karlstorps Camping som föreningen tidigare drev och har sedan hjälpt till med diverse göromål.

När jag nu slutar som ordförande ställer jag mig frågan varför jag lagt ned det här ideella arbetet och då även utifrån de omständigheter som jag blev ordförande på. Ofta kan ju en orsak vara när någon tar på sig ett föreningsuppdrag att personen har barn som spelar i föreningen, men den drivkraften har inte funnits för mig. För mig har det nog bara rört sig om att det kan vara glädjande att tillsammans med andra försöka hjälpa andra föreningsmedlemmar att kunna bedriva fotbollsspel. Till det kommer väl också en viss plikt känsla.

Att utföra ett uppdrag som förtroendevald i en idrottsförening och leda den kan vara lite märkligt. De allra flesta i organisationen är ideella krafter som utför arbetsuppgifter utan ersättning och de kan i princip lämna sin befattning omedelbart. Normalt lämnar inte ideella krafter utifrån att det föreligger en plikt känsla, men det kan hända. Som ledare av en förening måste man ha klart för sig det. Det är dock inte bara föreningsledarna som bör vara medvetna om det, utan även medlemmarna i stort. I arbetet som ledare av en förening tas en hel del beslut av föreningens styrelse. Dessa beslut tas förhoppningsvis inte för att tillfredsställa styrelsemedlemmarna själva, utan för att medlemmarna i stort skall få bedriva en fritidssysselsättning i form av fotbollsspel. I BK Astrio finns över 800 medlemmar och det är tyvärr så att alla beslut som fattas inte gillas av alla. Förhoppningen är dock som sagts att besluten skall gynna medlemmarna i stort. Om emellertid det nu fattas beslut som uppfattas som felaktiga händer det att missnöje påtalas av medlemmar eller föräldrar till dessa. Så skall också kunna ske enligt föreningsrätten. Sättet för att förmedla missnöjet kan dock påverka de ideella krafternas lust att ha ett fortsatt engagemang i föreningslivet. För att engagemanget skall bibehållas är det lämpligt att den missnöjde medlemman påtalar en brist och sakligt lämnar ett konstruktivt förslag till hur det bör vara istället för hur det beslutats. Styrelsen kan då ta åt sig och överväga om kritiken är befogad. Om så är fallet kan de göra en förändring. Om inte en förändring sker kan alltid förslag lämnas för avgörande vid medlemmarnas ”riksdag” årsmötet och där kan också styrelseledamöter som inte

anses duga röstas bort. Så är den föreningsrättsliga vägen för att få en ändring. Ibland går det att höra från enskilda medlemmar att föreningen gör si eller så. Vad som då glöms är att föreningen just består av dess medlemmar. Varje enskild har en möjlighet att påverka hur föreningen skall agera. Föreningens företrädare är en föränderlig skara personer, men föreningen är en bestående juridisk person. Det nu nämnda är värt att ha i åtanke när någon vill påtala felaktigheter i verksamheten. Att bara i allmänna ordalag hävda att beslut är värdelösa, dåliga eller ”skit”, utan att något konstruktivt förslag till ändring ges tillför inte mycket. Nu vill jag inte påstå att det förekommit alltför mycket allmänt gnäll under den tid jag haft uppdraget som ordförande, men det kan ändå vara värt att framhålla det nu sagda.

När jag tänker efter vad som hänt BK Astrio sedan år 2006 kan till en början konstateras att medlemsantalet ökat efterhand. År 2006 hade föreningen en god inkomstkälla i form av Karlstorps Camping. Vid mitt tillträde som ordförande var organisationen vid campingen väl inarbetad och det fanns personer som kände den väl. Omsättningen av campingen år 2006 låg på ca 3 miljoner kr och så långt var allt gott. Emellertid hade närboende grannar stört sig på campingverksamheten. Redan år 2004 hade Halmstads kommun meddelat beslut om vissa bullerrestriktioner. Det beslutet överklagades och länsstyrelsen skärpte genom beslut år 2005 restriktionerna. Då jag tillträdde trodde jag att en dialog skulle kunna lösa saken, men tyvärr hade stämningen blivit alltför infekterade för att kunna hitta en samförståndslösning. I september 2006 meddelade miljödomstolen en dom som ytterligare skärpte bullerrestriktionerna. Spiken i kistan var när grannarna mot förmodan meddelades prövningstillstånd i Miljööverdomstolen och den domstolen sedan i april 2008 meddelade en dom som mer eller mindre blev dödsstöten för campingverksamheten i BK Astrios regi. Den mest lönsamma delen av verksamheten, öppethållandet under midsommarhelgen, var då helt utesluten. I slutändan ledde det hela fram till att inkråmet inklusive arrende fick överlåtas och köparna tillträdde per den 1 januari 2010.

Förfarandet kring bullerrestriktionerna i domstolarna föranledde en del arbete där jag, genom mitt yrke som advokat, var hyfsat förtrogen med förfarandet. Tyvärr hjälpte inte det även om de klagande grannarna inte fick fullt gehör för sina klaganden.

Miljööverdomstolens beslut var tillräckligt för att verksamheten inte skulle kunna bedrivas vidare. Försäljningen av verksamheten föranledde en viss engångsersättning men på sikt tappades en betydande inkomstkälla. Några år senare såg den ekonomiska situationen inte så ljus ut, men andra inkomstkällor har sedan tillkommit, bl.a. Grötviks Hamnfest på initiativ av styrelseledamoten Anders Rane. Under de senare åren har

därigenom ekonomin i föreningen varit stabil. Det krävs dock åtgärder där föreningsmedlemmarna bidrar med visst arbete för att verksamheten skall gå runt.

Då jag tillträdde som ordförande förekom en del spelarsättningar. Efter år 2007 har inte några sådana ersättningar utgått. Om representationslagen skulle legat några divisioner högre upp hade givetvis frågan om ersättningar fått prövas, men det har aldrig varit aktuellt att pröva utifrån de serier som representationslagen legat i. Istället har det varit av vikt att försöka erbjuda spelarna kvalificerade tränare och goda förhållanden runt omkring lagen och i spelartrupperna. År 2006 låg herrlaget i division 3 och även damlaget i division 3. År 2019 spelar herrarna division 4 och damerna i division 3. Således har det vad gäller serietillhörighet för representationslagen skett en viss försämring, men jag är av uppfattningen att det nu finns fina förutsättningar för avancemang både på herr- och damsidan. På såväl herr- som damsidan finns mycket kompetenta tränarkrafter och även organisationerna kring lagen ser bra ut. Därtill synes spelartrupperna ha en god kompetens. Särskilt är också att framhålla att det på damsidan inför säsongen 2016 förelåg en riktig kris i fråga om att ens få ihop ett representationslag. Till viss del synes den uppkomna krisen ha berott på att tillräcklig information inte fördes mellan damsektionen och styrelsen. Ett problem har sedan varit att någon damsektionsordförande inte kunnat erhållas. Emellertid ser som sagts bemanningen på ledarsidan nu god ut.

I grund och botten är BK Astrio en breddförening som har merparten av sina aktiva medlemmar på ungdomssidan. Tanken är alltså att så många som möjligt skall ägna sig åt sin idrott så länge som möjligt. Det torde dock gynna även bredden att representationslagen kan ta några kliv uppåt i seriesammanhangen. Det leder till att det finns ytterligare utmaningar i föreningen för spelare som nått långt i sin utveckling och det medför också att de yngre spelarna som finns i föreningen har något att eftersträva och några att se upp till.

Arbete har nedlagts inom föreningen med att sammanställa nya riktlinjer. Dessa har hela tiden att ses över och får årsvis antas på årsmötet. Det är dock inte bara att fastställa sådana riktlinjer, utan även att verka för att de efterlevs. Det är i sig inte så lätt att sköta den saken av en styrelse med ledamöter som utför sina uppdrag på sin fritid. Dock har anställts personal i form av en föreningsutvecklare och nu även en kansliansvarig som förebygger en efterlevnad genom utbildning av de olika lagens ledare och genom att ha en kontakt med dem. De anställda har då även möjligheter att rapportera till styrelsen vid behov. En målsättning för styrelsen har varit att försöka skapa en känsla inom föreningen att BK Astrio just är en förening och att de olika lagen inte är föreningar i

föreningen. Den saken finns ytterligare att arbeta på, även om jag uppfattar det som att steg i rätt riktning tagits. Att lag som sedan unga år hört ihop sedan splittras utifrån spelarnas individuella utveckling torde vara ganska naturligt och att spelarna då till viss del kommer att spela med andra spelare i föreningen. Till viss del kan ändå kontakten mellan spelarna i det ursprungliga laget bibehållas. Min uppfattning liksom styrelsen i övrigt, är att spelare som är kvalificerade till representationslag i första hand skall spela i det laget om det lagets match krockar med ett ungdomslags match. Det torde vara en slags grundläggande föreningsprincip som samtliga medlemmar har att följa.

Efter flera års uppvaktningar hos Halmstads kommun har i december 2018 i beslutad budget planerats för att år 2020 anlägga konstgräs på Söndrums IP och förhoppningsvis kan då också ytterligare omklädningsrum på Söndrums IP bli en verklighet.

Jag avslutar med konstaterandet att framtiden ser ljus ut för BK Astrio utifrån nuvarande organisation, många medlemmar, en god ekonomi, en planerad konstgräsplan samt bra förutsättningar för representationslagen. Jag tillönskar nu min efterträdare och övriga i styrelsen lycka till när de nu tar över skutan BK Astrio. Det är förhoppningsvis ett hungrigt gäng som tar vid och som både kan förvalta det som finns och som även kan utveckla BK Astrio ytterligare.

Må sången ”Ingenting går upp mot vårt Astrio” o.s.v. fortsätta att ljuda och som det stod på bildekaler som föreningen tog fram på 70-talet ”BK Astrio är namnet, Söndrum är adressen”.

Otto Hallgren